

பாவநே தர் பாரசித்தாசன் அற புதமான கவிதை வரிகளில் இயற் கை மலம் நமது மாண்டி
கூலத்தின் வழி நடத்தலை அழகாக படம் பிடித்ததுக் காட்டுகிறார் . அவரை இயற் கை
கவிஞன் என அழைப்பது சாலச் சிறந்தது. தமிழ் , தமிழன் என னும் வார்த்தைகளை
வாணாளவிப் பிடித்து தமிழினத்தை தலை நிமிர்த்திய பாரசித்தினர் தாசனாவார் . அவருடைய
கவிதை வரிகளில் இயற் கை பற்றி ஈங்கு இனி காண்போம் .

□□□□ :-

மயில் ன னும் நமது தேசியப் பறவையின் அழகை வருணிக்க அவர் பயன்படுத்திய
வார்த்தைகள் தோகை புனையா ஓவியம் . மூனதின் மகிழ்ச்சியை உச்சியில்
கொண்டயாய் உயர்த்தி வதைத்தாகவும் , ஆயிரம் ஆயிரம் அம்பொற் காசுகளைக்
கொண்டதாகவும் ஆயிரமாயிரம் அம்பிறை நிலவுகளின் சாயலகை கொண்டதாகவும்
கேறுகின்றார் .

மலேமும் , மரகதப் பச்சையை உருக்கி வண்ணத்தால் உனது மன்னுடல்
அமரையுள்ளது என்றும் , நீ யும் பண்களும் நிகர் பிறர் பழி துற்றும் பண்களின்
கழுத்து உன் கழுத்து என்றும் வருணித்துள்ளார் .

□□□□□□□□□□ :-

மாலபைப் பொழுதில் சோலையின் பக்கம் அவர் சலெல்லும் போது அவ்வளையில்
கூளிரந்த மந்த மாருதம் வந்தது அது அவரைத் தழுவி வாசம் தந்தது. அந்த வாசத்தில்
அதன் வசம் திரும்பியதாகவும் , சோலை நடுவழி பச்சைப் பட்டு உடைபோர்த்தினார்
போன்று புல் பிண்டுகள் படர்ந்து கிடக்க. அதில் கூலுக்கென்று ஒரு மூல்லைத்
தன் முன்னால் சிரிப்பதைக் கண்டு மகிழ்ந்ததாகவும் கூறிப்பிட்டுள்ளார் .

□□□□ :-

கத்திக் கொண்டு கிளைக்கக் கிளைதாவும் அணில் கீ ச்சென்று அதன் காதலன்
வாலவை வடுக்கென்று கடித்ததாகவும் காதலன் ஆச்சென்று சொல்லி காதலியை
அணைக்க நெருங்கியதாகவும் கூறியுள்ள பாவநே தர் . மலேமும் கொல்லர்
உலையிலிட்டுக் காய்ச்சும் இரும்பின் இடையே நீ ர்த்துள்ள ஆகக் கலப்பது போல்
கலந்திடும் இன்பங்கள் எவ்வளவு துன்பத்திலும் காதலன் அணைப்பில் காதலியும்
துன்பம் மறந்து மகிழ்வாள் . கச்சல் கழப்பம் கொடுத்திடமதைத் தன்ம் செய்யும்
மனிதர்கள் போல் அணில் இனத்தில் அப்படி ஏதும் இல்லை எனக் கூறிப்பிட்டுள்ளார் .

□□□□ □□□□□□□□ :-

நம் எண்ணங்களைப் போல் விரிந்துள்ள என்ன திரியுமா? அது வான் . நமது
இருக்கைகளைக் கவரந்திடும் ஆயிரம் வண்ணங்கள் சரேந்து தரும் ஒளி வானாகும் .

இந் த வண் ணங் களக் கர முகிற் கட்டங் கள் மறத் து இடி என் னும் பாட் டயும் ,
மின் னலயும் , வாந் தில் லயும் கொடுப் பதாகக் க் கர ியுள் ளார் .
மழை மகைக் கட்டங் களக் கண் டு தோகை விரித் தாடும் . வண் மூத் து போன்ற
மழைத் துளி மல் லிகை கண் டு சிரிக் கும் என பது போன்ற இயற் கை வருண் ணைகள்
அழகுப் படப் பதைத் துள் ளார் .

ஊழலும் அழகமும் உடனடியில் கிடைக்கட்டும்! :-

விரிந் த வாந் வளிக் கும் விளந் த பொருட் களின் ஆதிக் கவும் , காற் று, நீ ர் , மண் ,
தீ யென் னும் நான் கு பித் தந் துகளை உன் னின் திரிபுகளாகவும் கொண்ட புதுமனை வடிவமே
நீ தான் . கதிர் வன் னும் நிலவன் உனது வித் துகளையோகும் .
இவ் வுலகில் அசைவைக் கொடுப் பதும் நீ , அந் த ஓலி அலையைச் சயத் ததும் நீ
விரிப் பத் தைக் காணும் வண் ணம் , அந் த வண் ணம் மமலம் நிலத் தை நான் காய
விரியும் சயத் தாய் . அதன் மமலம் பசுந் தமிழை பசைச் சயத் தாய் , இசைக் கும்
தமிழையும் தந் தாய் . பறவையின் ஏந் தியையான இனிய கருவால் மனதை அசைக் கவும்
சயத் தாய் . நமது தலை ;லகைள் எல் லாம் விலக் கும் ஆடற் கலை அமையச் சயத் ததும் நீ
என் று பாவநே தர் இயற் கைச் சலை வம் மமலம் குறிப் பிட் டுள் ளார் .

ஊழலும் அழகமும் உடனடியில் கிடைக்கட்டும்! :-

அமையான வளிக் கும் பரவும் அதிகாலனை இருட் சலையில் அழகான தன் குறை
வளிக் சத் தால் கொஞ் சம் கொஞ் சமாக பரவுகிறது .
தலைவி கட்டால் சவேல் எழுந் திருயுங் கள் என் று தன் பசை சால் .
தமிழின் தனை பாடும் வீ டலெ லாம் தனது ஓலிக் கீ ற் றுகளைப் பரவ விட்டது .
பெற் றவர்கள் நீ ராடி தன் குழந் தைகளும் நீ ராடி வந் தவாடன் கட்டத் தில் கட்டி
உண் வருந் தினர் .

ஊழலும் அழகமும் உடனடியில் கிடைக்கட்டும்! :-

வான் ம் பாடியதா? ஓலி வளிக் கும் வானிலிருந் து கட்டை கிறது . இல் லை வான் நிலவ
பாடியதா? தனை அருந் திய சிறு வண் டுகளின் மலைநே ரீ ந் காரம் மறந் து நல் ல இசை
பழகியதா? இல் லை நடுங் கும் இடியோ? அல் லது மலை லிசை பயின் று இனிமை தந் ததோ .
வான் வர்தி வானிலிருந் து நல் ல தமிழ் இசையை அசைவின் ஊட்டே தந் ததோ? இல் லை
மமலக் கில் குழலோ? யாழோ தனியாக இருக் கும் பண்ணொருத் தி மக் கள் மகிழ்
இசைத் தாளோ? இப் படியாக கட்டை கும் என கண் எதிரில் வான் ம் பாடிக் குருவி
வானிலிருந் து இன் ப வளிக் கும் கொடுத் து இசை மழையில் இன் புறுவாடும் பசை
பசுந் தமிழா என றும் பாவநே தர் பாடியுள் ளார் .

ஊழலும் அழகமும் உடனடியில் கிடைக்கட்டும்! :-

தன் தமிழ் கத்தின் பொதிகை மலையிலிருந் து விழந் த சந் தனம் புதுமணத் தில் கலந் து,
பிவிந் தாதுக் கள் கொடுத் த தனை தழிவி, அருவியின் தளே ல் உந் தித் தித் துகக் குடியின்
நல் ல மூத் துக் களை கடல் அலையிலிருந் து எடுத் து, மமலக் கில் பாடலிசை
எழுப் பியதாகக் க் கர ியுள் ளார் ;
மலையில் சிறு மல் லைப் பி சிலிர்க் கவும் நற் றக் கள் மூதிர்ந் து அடிதே றும்
மடலைப் புனலில் நனைந் து சிலிர்க் கவும் , தன் றல் காற் று வந் தயத் துக் கலயத் தைப்
பினை தளிக் விட் டதனை தன் மனைவி அடிக் களைக் கசைச் சனை றாள் எனவும் , வீ ட்பின்
பின் புறப் பகுதியில் அமர்ந் திருந் த என் னதைத் தாலாட் டியதால் அங் கிருந் த

விசுப்பலகையில் படுத்து விட்டனே எனவும் தெரிவிக்கிறார் .
 தனெறலாகிய பணை அருகில் அமர்ந்திருந்து சிரித்துப் பசே பழந்தமிழின் இனிய சாறெடுத்து அதனுடன் காதல் கலந்து மிக்க அவசரமாகச் செல்கிறாள் என்றும் , மீண்டும் மிக விரைவாக என்னிடம் வரவணைடும் என்றும் நீ வரும் வளையில பினகைகள் செய்யும் நாசத்தால் கோபமுற்றனே . அதில் என கவலை போகும் எனவும் தனெறலின் வழி உரதை துள்ளார் .
 தனிமை, மாலநேலேம் இவகைளால் துயரப்படும் நம்மை, குளிர்ந்த, மெல்லிய மனங் கொண்டும் வரும் தனெறலாய் துயரம் துள்ளாகும் . எனக்கு அறியாமல் வந்த பண்ணைய பின்புறத்தில் தொடர் சிலிரக்க விட்டாள் . மலேமும் எனநெருங்கி சரியாத குழல் தடவி சரிய விட்டாள் . அவள் கரத்தால் புரியாத இன்பத்தபை புரிய விட்டாள் . தான் பிரிவுக்கு வருந்துகிறனே என்றாள் பசேபவள் மனவையாகவும் , மற்றொருத்தி தனெறலாகவும் இருப்பதாக உவமை படுத்துயுள்ளார் .

ஐயோ கலமை மற்றும் அறிவியல் கல்லரி :-

பலாக் கனியினுள்ளே உள்ள சூளையும் , முற்றிய கரும்புச் சாறும் , பனி மலரூள்ளே உள்ளத் தனேமும் , காய்ச்சியப் பாகிடையுள்ள இனிப்பும் , நல்ல பசு பொழியும் பாலும் , தன்னையின் இளநீரும் இனியவை . அவை போல் வன தமிழ் என்று கறியுள்ளார் .
 பிங்காவில் வண்பின் நீங்காரமும் , ஓடும் ஓடதை தண்ணீரும் தரும் இன்பம் குழலில் பிறக்கும் இசையும் , வீணைதரும் நல்ல அமுதப் பாடலும் , குழந்தைகளின் மழலைப் பசேசும் , பணைகள் இனிய கொஞ்சல் தரும் வாயும் தரும் இன்பம் போன்ற தருவது தமிழேமும் என்று தன் எண்ணத்தலை வெளியுட்டுள்ளார் .
 நீலவானத்தில் நிறைய குளிர்ந்த வண்ணிலவாம் , காலசைச் சரியினின் உதயம் அங்கே கடல் மலே பொன்னொளியாய் மின்னும் , மாலசைச் சூடரில் செவ்வானம் நல்ல மலைகளின் இன்பக் காட்சி தரும் என்றும் கறியுள்ளார் .

ஐயோ கலமை மற்றும் அறிவியல் கல்லரி :-

என் உடலை துணியால் இழுத்து இழுத்து மட்டுகின்றனே . மீண்டும் எடுத்து எடுத்துப் போடுகின்றனே . தனெறலே என மலோடையை ஏன் இப்படிச் செய்கிறாய் என பாவநே தர்பகர்கின்றார் .
 சநெதாமப் பி வாசம் கொண்டும் குலுக்கி நடக்கும் பணைகளின் பாவாடையை குறுக்கில் நெடுக்கில் பறக்கச் செய்கிறாய் .
 கன்னத்ததை தொடர் காதில் முத்தமிட்டு சநெதாமரை முகத்தினை ஏன் கருங் குழலால் மட்டுகிறாய் என்றும் , தன் உடலை குளிர்ச் செய்து மிக மிக இன்பத்தை ஊட்டுகிறாய் என்றும் தனெறலைக் குறித்து விளித்துள்ளார் .

ஐயோ கலமை மற்றும் அறிவியல் கல்லரி :-

பச்சைப் பட்டு விரித்தது போன்ற பசும்புற்கள் . விசும்பி தரையை நிறைத்துள்ளன . மூலலைப் பிபடர்ந்து விளாவை அளவச் செல்வச் செழுமலர் கொண்டையைத் திரட்டி, ஆயிரம் கிளகைகள் கொண்ட கைகளால் அளித்து நிற்கிறது . இதபை பார்த்து வாய் அடங்காத மணிப்புறா புன்னமை மரக்கிளையில் தனெறலின் இன்பத்தோடு பாடுகிறது . மின்னலைப் போன்ற ஒளி அன்ன நடையோடு அணுகினாள் என்றும் கறப்பட்டுள்ளதது .
 வளர்க்கப்படும் மயில் மரத்தடியில் ஓடி ஆனந்தப்பட்டு , கிளிப்பட்டு கஞ்சிய சவேற கிளியை வஞ்சித்து மகிழ்ந்தது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார் .
 இயற்கைக் கவிஞராகத் தன்னை இனம் காட்டிய பாவநே தரின் பாடல் வரிகளில் இயற்கையின் அழகு மிளிர்வதைக் காணலாம் .

ஐயோ கலலை மறந்தும் அறிவியல் கல்வரி, திருநின்றவரர் !

Written by - ப.வீ ரக் குமார், உதவிப் பரோசிரியர், ஜயொ கலலை மறந்தும் அறிவியல் கல்வரி, திருநின்றவரர் . -
Monday, 08 January 2018 20:08 - Last Updated Monday, 08 January 2018 20:13

chandrakavin@gmail.com